se je začelo živahno gibanje na književnem litavskem polju. V Vilni, kakor smo sporočili že v 1. številki „Dom in Sveta“, je začel izhajati litavski dnevnik. Razun tega lista bode v Vilni izhajal še pod uredništvom g. Ambroževiča litavski štirnajstdnevnik, ki bo posvečen čebelarstvu. V Petrogradu je že začel izhajati tudi literarni tednik s podobami z naslovom „Lietuvin laikrastis“; urejuje ga A. Smiglga. —

Slovanska misel pri Poljakih napreduje. Po izgledu češke slovanske revije „Slovanský Přehled“ je začel v Krakovu izhajati mesečnik „Swiat slowiański“ kot glasilo „Kluba slowiańskega“, katerega predsednik je znani slavist prof. dr. M. Zdziechowski. List bo urejeval dr. Feliks Konieczny, tudi nam Slovencem še izza časnikarskega sestanka znani knjižničar vseučiliške biblioteke krakovske.

Maršal Ojama s soprogo.

Ivan Nečuj-Levickij. Malorusi so se pred kratkim pri raznih slovesnostih spominjali zaslužne delavnosti Iv. Nečuja-Levickega, ki že 35 let deluje na njivi maloruske književnosti. Iv. Nečuj-Levickij je začetnik maloruskega socialnega romana; on je prvi spoznal škodljivost onega prepada, ki deli maloruske omikance od maloruskega preprostega ljudstva ter je takoj začel v svojih povestih zidati most čez le-ta prepad. 35 let že kaže v slikah iz življenja naroda, kje je maloruska moč, kje je maloruska bodočnost. — Rodil se je dne 13. novembra 1838. v Stebnevu (kijevska gub.) iz stare duhovniške družine. Šolal se je najprej v bogoslovski šoli, potem v kijevskem duhovnem semenišču, kjer se je pečal s francosko in rusko književnostjo. Ko je končal študije, je postal učitelj (1860) zemljepisja, računoslovja in cerkvenoslovanskega jezika v boguslavskem duhovnem učilišču, pozneje je opravljal službo profesorja v Poltavi, Kališu in Kišinjevu. Sedaj živi v pokoju v Kijevu. Svoje književno delovanje je začel v Poltavi; že njegove prve povesti se odlikujejo po globokem čutu in lepoti jezika. Gradivo za povesti zajema Levickij iz revnega življenja preprostega naroda. Lepe so njegove povesti „Dvi Moskovki“, „Ribalka Panas Krut“, naravnost poetična je pripovedka „Mikola Džerja“. Žalostne razmere seljakov riše s spretnim peresom v delu „Burlačka“. Levickij se pa peča tudi z razmerami maloruske inteligence, kateri odkritosrčno očita napake, zlasti zanemarjenje preprostega naroda. („Pričena“, „Hmari“.) Najboljše povesti Levickega so tiste, za katere je čerpal predmete iz življenja preprostih ljudi, slabejše so one, v katerih riše razmere maloruske inteligence. Kriv pa ni pisatelj, ampak nezdrave okoliščine, v katerih inteligenca živi. V zadnjem času je začel pisati tudi zgodovinske romane („Hetman Ivan Vihovskij“); poizkušal je tudi pisati drame, literarno-kritične, narodopisne in zgodovinske razprave — ali najbolj mu uspeva družabni roman, katerega je v maloruski književnosti začetnik in najboljši predstavitelj. *Fr. Št.*

Viktor Mihajlovič Mihajlovskij. Dne 9. decembra je umrl v Moskvi ruski zgodovinar in pedagog V. M. Mihajlovskij (roj. 1846.). Bil je gimnazijski profesor in pozneje ravnatelj druge moskovske gimnazije. Spisal je dolgo vrsto temeljitih del zgodovinskih, narodopisnih in pedagoških. Njegovo najboljše pedagoško delo ima naslov: „O duši otroka“. V zgodovini se je zlasti pečal z dobo francoskega prevrata in zgodovino Vzhoda.

Julian Galaktionovič Korolenko. 8. decembra je v Moskvi umrl starejši brat znanega pisatelja sibirskih povesti Vladimira Korolenka, J. Gal. Korolenko. Ni bil sicer noben imeniten pisatelj, a vendar je njegovo ime v ozki zvezi z literaturo in publicistiko. Rajni je bil dolga leta korektor petrogradskega lista „Novoe Vremja“, potem moskovskega dnevnika „Russkija Vědomosti“. Gal. Korolenko je bil izredne pesniške nadarjenosti; o tem pričajo njegovi verzi, ki jih je objavljala „Russkaja Mysl“. Svojega brata Vlad. Korolenka je pripravil za pisateljski poklic. Vlad. Korolenko sam v nekaterih spisih imenuje brata Julijana „učitelja življenja“.

Aleksander Nikolajevič Pypin, eden izmed najimenitnejših slovstvenih zgodovinarjev in kritikov ruskih, je dne 9. decembra umrl v Petrogradu. Porodil se je v Saratovu l. 1833. Vseučiliščne študije je končal v Petrogradu in l. 1860 je bil imenovan za profesorja iste univerze, ali te službe ni opravljal dolgo,